

לא ב מו"י שם הלכה טו"ש שם הלכות חלילה ספיף מח (ובסדר חלילה ספיף ט) : לב ג מו"י שם הלכה יט טו"ש שם ספיף כב :

לב ד מו"י שם הלכה טו"ש שם ספיף יט ו' ספיף קפי ספיף ג ובספר קטע כתיב סדר חלילה ספיף טו וספיף ג :

לב ה מו"י פ"ט מ"ג שבת הלכה טו ספיף ג לחין ספיף טו"ש ח"ח ספיף טא ספיף טו :

[ב"ב קבלט.]

[וע"ע חו"ס שטות ג ד"ה מלוא וחו"ס ונחום פו ד"ה מו"ס]

לד ה מו"י פ"ד מהלכות יבום הלכה יט ספיף ג עשין נב טו"ש ח"ח ע"פ ספיף טו"ש טו כב כבס"ס :

לו ז מו"י שם הלכה יז טו"ש שם ספיף ג ובסדר חלילה ספיף טא ובספר סדר חלילה ספיף טו :

לז ח מו"י שם טו"ש שם כה"י חלילה ספיף ד :

לח ט מו"י פ"ב מהלכות הגיטה הל"כ א ספיף ג רכז רכז רכז :

[ע"י חוספות מנחות ג ד"ה הא דעירול]

חוספות ישנים

קב הקיטע דלחמ חליט כשרה אלמא חשיב ליה מעט מני ר' מאיר דלא בעינן דומיא דקתא שווא של עור דתמן הקיטע ויאל כשבת כאלמא של בגד [חליטה פסולת] אלמא בעינן דומיא דתתא שווא ויאל קטע ריבא לביטור ויאל חמאי לא סריך היי עליה דמתניין דקתי כאלמא חליטה פסולת אלמא בעינן דומיא דתתא שווא ויאל סדל של טן חליטה כשרה אלמא לא בעי דומיא דתתא ויאל ממתיני ליכא לאחובס דעלה ודאי מני לגטיי כי תמן סדל של טן חליטה כשרה גמחוס עור ולא שייך למסך עלה לפגול ולחני כדכח [ועוד קתא] דכחא חמר של שטם חליטה כשרה אלמא מעל הוא ואמרין במסכת יומא דכחא חמרין נפקי כיו"כ כמעט של שטם אלמא לא מעט הוא ויאל דשי מיני שטם סס (א) פכ"י כח"ס שבת פרק גמא חמא דפליגי ר' מאיר ור' יוסי קמי הקיטע ר' מאיר חשיב כמעט ומלכות הוא ור' יוסי לא חשיב ליה כמעט ומשאו הוא. ויחין כח"ס ויחא חמר לטייל בו כיו"כ אלמא לכ"ע מעט הוא ומחוס

לכתולה דל"ל רבי חיוב בתי עמודי לל"ח שפי' בקונט' ועוד דכתיב ועמד ואמר ומיהו עיטובא ליכא מדלחא כתיב ויעמוד ויאמר אבל ועמד ואמר אינו אלף סיפור דברים בעלמא והכי נמי ופטס במסכת מועד קטן (דף כה. וטז) גבי מנין לקריעה מעומד אבל ועמוד שני האנשים אמ"ג דלא כתיב ויעמוד היינו לפי שאין כתיב שם מעשה אחר כך אבל הכא אחר ועמד כתיב המעשה ואין כאן אלף סיפור דברים בעלמא כמו "עמוד וקדשו" ועמדה וגשאל והא דדרשינן בספרי ועמד אין דברים הללו אלף בעמידה אומר רבינו יהודה דשמא לכתולה בני הכי כדפרישית* : והחולצת מן הכוונה חליטה כשרה - ו"ח"מ מהיכא ס"ד למעוטי כוונת ויאל מדכתיב לעיני הקונים וה"א דה"ה (ג) לפני יבם ח"ג משום דכתיב וירקה בפניו דהוי כמו לעיני קמ"ל דלא : (ג) הקיטע מני רבי מאיר היא - דחשיב מעט ממה שאין רגילים לעשות : באנפיריא של בגד אחאן לרבנן - דלא חשיב מעט מעמד כיון דלחין רגילות לעשות כן וה"ה אנפיריא הקשה ר"ח דהכא משמע דר' יוסי לא חשיב קב הקיטע מעט דמוקרי בריתא דמכשרה ליה לחליטה כר' מאיר דוקא וכן משמע בפרק במה חשה (שבת דף טז. וסא) וחילו בפרק בתרא דיומא (דף טז. וסא) אמרינן דקב הקיטע בין לר' מאיר בין לרבי יוסי מעט הוא ופטס דר' יוסי גבי שבת דלמח מיפסק וחתי דהכא שרינן של שטם לחון ובפרק בתרא דיומא (סא) אמרינן חני רחמי אח רבי יהושע בן לוי שילא כסדל של שטם ביה"כ ובשמעתין מומי יה"כ לחליטה : מאן דכתיב ליהחא דכרעיה לא חלין. פי' בקונט' שאין זה קרוי רגל כיון שהפכו כל שוק ידיה נמי לא מיקרי מעל רגלו אבל היכא שנקטעה רגלו שוקו היינו מעל רגלו דכיון דקודם קטיעה היה שוקו מעל רגלו אחר קטיעה נמי קרינא מעל רגלו ובענין זה פי' גאון אחד ור"ח פי' טעמא דלא חלין מאן דמסגי על ליהחא דכרעיה דלא מני ספייר למדחסייה לכולי כרעיה אחרעא לפי זה נמי אחי ספייר הא דגרע מעקיטע דקיטע דחיס ספייר כוליה שוקיה אחרעא מתוך פירושם משמע דפשיטא ליה חלוצה מן הארכובה ולמטה חלוצה כשרה היינו בקושר איכא לפרושי נמי דיהיב לאחר וחלין דכמה מקומות דיכול לומר וליטעמין לא הויא קשירה במקום רגל ורבינו נאסם לחו באיפסקא לכרעיה אלף

הוא נעל : מדיפא רבנן - רישא תורה אור דקב הקיטע נמי רבנן ודייקי ואנעלך תחא ודקתני קב הקיטע עור כשר במחופה עור : אדחני סיפא אנפיריא של בגד - פסולה האי הוא ודאי דלאו נעל הוא דהא לא מנין ליטעמין חילוק בקב הקיטע דלפ"ג דמנין לאו נעל וכו"ס האי : סיפא נמי ר' מאיר - ולא דייק תחא ואפילו הכי של בגד לא משום דלא מנין אבל קב הקיטע מנין הלך אפילו אין מחופה עור כשר : למדחסייה - לדחוף רגלו בקרקע : מוטס - לאו אורחיה למדחסייה : על ליהחא דכרעיה - שרגלו הפוך ודורס בעליוטו של רגל ליהחא לשון לוחים (שבת דף מו.) פלנאף כלומר שאינו דורס במקום מדרס רגלו ואפ"ג דלחן (לש"ל דף קא.) מן הארכובה ולמטה כשרה חסם הוא דכי נחסף רגלו קס ליה שוק ורחמנא חמר מעל רגלו דהיינו שוקו אבל האי לאו רגל הוא : והפניא בפמיכות הרגלים - כשרה : מאי לאו דחלין כשו אייהו - הגורר את רגלו והס עקומים : לאחרי - שרגלו ישרה : כר אובא ובר קיפוף - כפ' אלו מגלחין (מ"ק סה:) דאחלשו לדעתיה דרב חשי וליחא ספוך כרעיהו : רגלים - שלם רגלים תחוג (שמות עב) - פרט לבעלי קבין - שפטורים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא : מעל רגלו - משמע מדבר שהוא על רגלו מדלח כתיב וחלצה נעלו מרגלו : שטע מינס - ממתיני' דקא מכשר מן הארכובה ולמטה : האי אסתורא - קביליא המפסקת בין שוק לרגל : עד ארעא נחית. ואין עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב : דלסדי כרעא - השוק ועומד למול קף הרגל לאו מעל הוא וככרעא דמי : וכשליטה סיוולתא מבין רגליה - אלמא ארעא נחית נמי מיקרו רגל : נוטלם עקבים כירכוסיה - והולך יולא מבין רגליה ממש והיינו דכתיב מבין רגליה : לא עשס רגליו - לא הסיר שער זקן התחתון : לספך את רגליו - מי רגלים אלמא ירכיס רגל מיקרו : אך מסוך הוא את רגליו בשרה מעליא אמר רבי יוחנן *שבע בעילות בעל אורו רשע נפל שבת היום שנאמר *בין רגליה כרע נפל שבת בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שרוד והא קא מחנהיא מעבירה אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי *כל טובתן של רשעים רעה

מ"ק כה. חתם ודקתני קב הקיטע עור כשר במחופה עור : אדחני סיפא אנפיריא של בגד - פסולה האי הוא ודאי דלאו נעל הוא דהא לא מנין ליטעמין חילוק בקב הקיטע דלפ"ג דמנין לאו נעל וכו"ס האי : סיפא נמי ר' מאיר - ולא דייק תחא ואפילו הכי של בגד לא משום דלא מנין אבל קב הקיטע מנין הלך אפילו אין מחופה עור כשר : למדחסייה - לדחוף רגלו בקרקע : מוטס - לאו אורחיה למדחסייה : על ליהחא דכרעיה - שרגלו הפוך ודורס בעליוטו של רגל ליהחא לשון לוחים (שבת דף מו.) פלנאף כלומר שאינו דורס במקום מדרס רגלו ואפ"ג דלחן (לש"ל דף קא.) מן הארכובה ולמטה כשרה חסם הוא דכי נחסף רגלו קס ליה שוק ורחמנא חמר מעל רגלו דהיינו שוקו אבל האי לאו רגל הוא : והפניא בפמיכות הרגלים - כשרה : מאי לאו דחלין כשו אייהו - הגורר את רגלו והס עקומים : לאחרי - שרגלו ישרה : כר אובא ובר קיפוף - כפ' אלו מגלחין (מ"ק סה:) דאחלשו לדעתיה דרב חשי וליחא ספוך כרעיהו : רגלים - שלם רגלים תחוג (שמות עב) - פרט לבעלי קבין - שפטורים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא : מעל רגלו - משמע מדבר שהוא על רגלו מדלח כתיב וחלצה נעלו מרגלו : שטע מינס - ממתיני' דקא מכשר מן הארכובה ולמטה : האי אסתורא - קביליא המפסקת בין שוק לרגל : עד ארעא נחית. ואין עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב : דלסדי כרעא - השוק ועומד למול קף הרגל לאו מעל הוא וככרעא דמי : וכשליטה סיוולתא מבין רגליה - אלמא ארעא נחית נמי מיקרו רגל : נוטלם עקבים כירכוסיה - והולך יולא מבין רגליה ממש והיינו דכתיב מבין רגליה : לא עשס רגליו - לא הסיר שער זקן התחתון : לספך את רגליו - מי רגלים אלמא ירכיס רגל מיקרו : אך מסוך הוא את רגליו בשרה מעליא אמר רבי יוחנן *שבע בעילות בעל אורו רשע נפל שבת היום שנאמר *בין רגליה כרע נפל שבת בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שרוד והא קא מחנהיא מעבירה אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי *כל טובתן של רשעים רעה

שבת סה: יומא טה:

הגהות הב"ח (א) גמ' והתניא סמוכות סרגלים מאי לאו: (ב) תוס' ד"ה והחולצת וכו' והיא ד"ה לטני יבם: (ג) ד"ה קב הקיטע וד"ה חלוצה

מ"ק כה: ע"ס תגינה ג. ד. ערכין יט:

[ע"י רש"י ערכין יט: מואר היב"ט]

[י"ל רב אשי אמר וכו' ערכין יט: על גבול]

[לש"ל יח' וס"ג]

סוכות י' ס"ד כג:

ס"ט ע"ח

גליון הש"ס רש"י ד"ה סאי אסתורא קביליא וכו' ע"י מנחות ג ע"א רש"י ד"ה אסתורא וס"ד ל' ע"א כחוס' ד"ה קיטעה כחוף סדור :

[פסוקין ע"ד:]

פסג סלונתא דר' מאיר לא גזר דלמח נפיל וחתי לחתוי ור' יוסי גזר דלמח נפיל וחתי לחתוי - וא"כ הכא מאי קאמר קב הקיטע עור מני ר' מאיר היא כר' יוסי נמי מני לאוקמי כיון דלכ"ע מעט הוא - ולמח נפיל וחתי לחתוי הוי מעט גדול שאינו יכול להלך בו ופסול לחליטה : רגלים פטע לבעלי קבין ודפוקים מן הראייה אלמא שוק לאו רגל הוא ולכ"ע מן הארכובה